

Za Danem Pokorným

Milý Dane,

Tvoje neochvějná víra v imaginativní svět nám dovoluje obracet se na Tebe tak osobně a přímo, i když jsi nás nedávno fyzicky opustil.

Když jsme se před časem dověděli, že v jednom Tvém snu Tvůj anděl usnul, velice nám zatrnulo. Řada z nás má ještě v živé paměti Tvé poslední vystoupení v Kuksu, kde jsi svým nezaměnitelným humorným způsobem opět referoval o imaginativních začátkách Leunerových dvojčat Hanse a Carla, o motivu pouště i muzeu imaginace v bývalém vojenském prostoru... Několik z nás mohlo ve stejné době na chvíli sdílet i odvrácenou stranu Tvého humoru - hloubku Tvého prožívání a utrpení, kterým jsi nechtěl zatěžovat okolí. Když už jsi potom v září nemohl přijet na „kutinský“ seminář s Michaelem Stiglerem, až křečovitě jsme zaháněli obavy a vzájemně jsme se utěšovali, že přece příště... Už jsme Ti ani nestihli přijet zahrát, tolik se najednou Tvůj čas rozběhl.

Ještě že pro to „příští“ jsi tolik udělal – máme na co navazovat. Buď ujištěn, že Tvé jméno je pro nás velkou inspirací. Na jednom speciálním semináři nedlouho po Tvém odchodu ses nám v imaginacích opakovaně v různých podobách zjevoval. Došlo nám mimo jiné, že slovo „Dan“ je také vyjádřením stupně způsobilosti v bojovém umění, no a „Pokorný“? Semináře o pokoře a skromnosti (nejen) pro psychoterapeuty se teprve připravují...

Tvůj veliký přínos v psychoterapeutickém výzkumu, Tvoje otevřenost a obětavost, připravenost pomáhat a propojovat lidi, překračovat hranice a šířit evangelium katatymních imaginací, to jsou důležité stopy. Nikdy nezapomeneme, jak jsi vzdor bolestem a obtížím obětavě ještě do posledních chvil před hospitalizací zprostředkovával a připravoval anotace příspěvků na kongres v Kolíně.

Velice těžko se v Tvém případě používá minulý čas, vlastně jsme toho ani spolu moc nenavzpomínali – vždycky byl nejdůležitější přítomný okamžik a v něm se tolik dařilo novým nápadům. Je to úžasné, když vynikající matematik může zároveň oplývat takovým smyslem pro vyhmátnutí dobrého jádra, pro humor, poezii a píseň. Tvůj kamarádský démon či duch humorných, laskavých překvapení a vlídné (někdy těžko odklonitelné), zvědavé umanutosti býval neodolatelný. Nepochybujeme, že pod Tvým velením dál povane, kudy bude chtít. Přimlouváme se, aby se k nám po konzultaci s Tebou zase dobrovolně vrátil a nenechal nás ve smutku a na holičkách.

Luděk a Robin se všemi dalšími přáteli, kteří Tě měli rádi